

குறள்நெறி-

பேராசிரியர் கண.சிற்சபேசனார் நினைவிதழ்

அறுபது ஆண்டாய்ப் பிணைந்த உறவு
ஆசான் மாணவன் என்பதில் மட்டுமா
நேசன் நண்பன் என்னும் நிலையிலும்
நெகிழ வைத்தீர் மகிழச் செய்தீர்
இப்படி ஒருநாள் திடுமென மறைந்து
ஒப்பிலாத் துயரில் மூழ்கச் செய்தது
தகுமா? தருமமா? தாங்குமா நெஞ்சம்?
எரிக்கும் துயரம் ஏகிடும் வகையில்
சிரிக்கப் பேசிட வரமாட்டீரா?

குறள்நெறி இதழைத் தந்தையார் பேராசிரியர் சி.இலக்குவனார் தொடங்கிய நாளிலிருந்து இன்றைய மின்னிதழ் வரை தொடர்ந்து அதன் வாசகராக, கட்டுரை வழங்கும் படைப்பாளராக இயங்கிவருபவர் பேராசிரியர் கண.சிற்சபேசன் அவர்கள்.

மாறிவந்த ஆட்சிகளின் கெடுபிடியால் பேராசிரியர் சி.இலக்குவனார் துன்புற்றவேளையிலும் இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு என்னும் குறளுக்கு இலக்கியமாய்த் திகழ்ந்த ஒரே பேராசிரியர் இவரே.

பூப் போன்ற இவர் உள்ளத்தில் புரட்சியும் மறுமலர்ச்சியும்தமிழினத்தின் விடிவுக்கு வழி என்னும் எண்ணம் எப்போதும் இடம் பெற்றிருந்ததை என்னைப் போன்ற சிலரே அறிவர்.

சிரிக்கப்பேசிச் சிந்திக்கச் செய்த இவரை 'மேடைக் கலைவாணர்' எனத் தமிழ்நாடு போற்றும்.இவரைப் போல் இன்னொருவர் இனி வருவாரா?

புதுக்கோட்டைத் திலகவதி ஆதீனகர்த்தர் தயானந்த சந்திரசேகர சுவாமிகள் இரங்கலுரை

சிவாய நம

நமது பேரன்பிற்கும் , மதிப்பிற்கும் உரியவராக விளங்கியவரும், நகைச்சுவை இமயமாக திகழ்ந்தவருமான பேராசிரியர் ஐயா கண சிற்சபேசன் மறைவு நமக்கு பெரும் துயரத்தை அளிக்கிறது. கடந்த 5 நாட்களுக்கு முன்னர் கைப்பேசியின் மூலம் பேசினார்கள் . மருத்துவமனையிலிருந்து திரும்பி நன்றாக இருப்பதாக கூறினார்.

அவரது இழப்பு நமக்கும் ஆதீனத்திற்கும் பேரிழப்பாகும்.

அவரை இழந்து வாடும் அவரது திருமகன்கள் இருவருக்கும் திருமகள் மூவருக்கும் பேரன் , பேத்தியர்களுக்கும், குடும்பத்தார் மற்றும் அவரது நண்பர்களுக்கும் நமது ஆழ்ந்த இரங்கலை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

அவரது ஆன்மா இறைவனது திருவடி நிழலில் இளைப்பாற இறைஞ்சுகிறோம்.

புதுக்கோட்டை ,தேவகோட்டை , திருப்பூர், சென்னை, திருச்சி நகரங்களில் ஆதீனம் சார்பில் நடத்திய நிகழ்வுகளிலும் , பிற அமைப்பு நடத்திய நிகழ்வுகளிலும் அவருடன் பங்கேற்றது என்றும் நம் நினைவிலும், ஆதீன வரலாற்றிலும் நிற்கும்.

மலேசியா நாட்டில் 2013 -ல் நாமும் முனைவர் அய்க்கண் அவர்களும் பயணித்த போது ஒரு சில நாட்கள் பேரா. ஐயா நகைச்சுவை இமயம் அவர்கள் இணைந்து பயணித்த தருணங்கள் யாவும் மிகவும் மகிழ்ச்சியானவைகளாகும்.

பேராசிரியர், சிறந்த பேச்சாளர் , சிறந்த நிர்வாகி எனப் பன்முகம் கொண்ட அவர்கள் , அச்சுவடே தெரியாமல் யாவரிடமும் இன்முகத்துடனும் , நயக்கத்தக்க நாகரீகத்துடன் நகைச்சுவை ததும்ப பேசி அவரிருக்கும் இடத்தை (சுற்றி இருப்போரை) மகிழ்விப்பார். மனிதநேய மாண்பாளராக விளங்கினார்.

நமது ஆதீனத்தை போற்றி புகழந்துரைத்து சிறப்பு சேர்த்தவர் நகைச் சுவை இமயம் ஐயா அவர்கள் என்பதை என்றும் மறவோம்.

பேரா.கண சிற்சபேசன் ஐயா புகழ் ஓங்குக!

ஆதீனகர்த்தர்

திலகவதியார் திருவருள் ஆதீனம்

ஆசானாய்,வழிகாட்டியாய்,ஊக்கஊற்றாய்..................

இப்படித்தான் என்று ஒரு சட்டத்துக்குள்,வட்டத்துக்குள் அடைத்துவிடமுடியாத ஓர் உறவுப்பிணைப்பாகப் பேராசிரியர் கண.சிற்சபேசன் அவர்கள் விளங்கினார்;விளங்குவார்.

1962-ஆம் ஆண்டு மதுரைத் தியாகராசர் கல்லூரியில் புகுமுக வகுப்பு மாணாக்கனாய்ச் சேர்ந்தேன்.அப்போதிருந்து இப்போது வரை-ஓர் அறுபதாண்டுக் காலம்- இடையறாப் பிணைப்புள்ள உறவாகப் பேராசிரியர் என் மனப்பதிவில் மாறா இடம் பெற்றுவிட்டார்.தந்தையார் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் என்பதனால் அல்ல,அவர் அனைவரிடமும் கொள்ளை அன்புடன் பழகுபவர் என்பதால் அப்போது இளைய தலைமுறைப் பேராசிரியர்கள் அவரிடம் அளவற்ற ஈடுபாட்டுடன் பழகிவந்தார்கள்.அவர்களில் பேரா.கண.சி. சற்று வேறுபாட்டுடன்ஓர் இளவலைப் போன்றே அப்பாவிடம் பழகிவந்தார்.அப்பாவின் கல்விசார் பணிகளில் மட்டுமின்றி ஏனைய பணிகளிலும் (கூட்டம்,பயணம்) அப்பாவுக்குத் தம் உதவியைத் தாமாகவே வழங்குவார்.

அப்பாவைக் கைதுசெய்தபொழுதுகூட ஏனையோர் ஒதுங்கிநின்றதைப் போல் ஒதுங்கிப் போய்விடவில்லை சபேசன் ஐயா அவர்கள்.உற்ற நண்பனாய் விளங்கினார்.நட்புக்கு வயதுவேறுபாடு கிடையாதல்லவா?

“நன்றாகப் படி மறைமலை,நீ டாக்டராகவேண்டும் “ என அவ்வப்போது கூறுவார்.மருத்துவம் சேரும்வகையில் மிக உயர்வான மதிப்பெண்கள் பெற இயலாச் சூழலில் தமிழ் இளங்கலை வகுப்பில் என்னைச் சேர்க்கத் தந்தையார் முயன்றபொழுதும் அதனைத் தவிர்த்து நான் விலங்கியல் பட்டப்படிப்பில் சேர்ந்ததற்கும் சபேசன் ஐயாவின் இந்த வேண்டுகோளே காரணம் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் என்னும் வட்டத்துக்குள் அடங்கிவிடாமல் தனிச்சிறப்புள்ள நண்பராக,நலம் நாடுவோராக அனைவர்க்கும் இயன்ற உதவியை அவ்வப்போது செய்துவருவதே இலக்குவனாரின் தனிச்சிறப்பு.

புதல்வரின் காதல்வாழ்வுக்கு மறுப்புச் சொல்லும் தந்தையாரைக் கடிந்துரைப்பதும்,மருமகள் மேல் கோபித்துக்கொண்டு குழந்தை இறந்துபோன துயரத்தில் இருக்கும் மகனை வருத்தம் கேட்கச் செல்லாத தந்தையை நெறிப்படுத்துவதும்,மனைவியைத் துன்புறுத்தும் கண்ணியம் வாய்ந்த கணவனாகத் “திகழ்வோரை “ சட்டவிளைவுகளைச் சொல்லித் திருத்துவதும்-பணியாற்றும் துறை

வேறு எனினும்- ஒரு பேராசிரியரின் வரம்புக்கு மீறிய செயல் அல்லவா?மனிதநேயப் பார்வை மிக்கவர்களுக்கு இவை தவிர்க்க இயலாக் கடமைகள் எனத் தோன்றுமல்லவா?

இலக்குவனாரின் செம்மாந்த பண்பும் வீறார்ந்த தோற்றமும் அவர் சொல்வதைக் கேட்டுகொள்ளவேண்டும் என்னும் உந்துதலை இயல்பாகவே ஏற்படுத்திவிடும். ஏனவே இன்றைக்கு "அறநெறிச் சட்டாம்பிள்ளை " (Moral policing) என்று கூறப்படும் நிலைக்கு அவருடைய அணுகுமுறை அன்று திறனாய்வு செய்யப்பெறவில்லை. மாறாக, பல குடும்பங்களில் அமைதியும் அன்பும் தழைக்கத் துணைபுரிந்தது.இந்தச் செய்திகளை என்னிடம் பகிர்ந்துகொண்டவர் ஐயாவே. இத்தனைக் கண்டிப்புக்கும் மாறாக, தம்முடன் பணியாற்றுவோரிடம் ஒரு குழந்தையைப் போல நெகிழ்வுடன் பழகும் இலக்குவனாரின் இளகிய நெஞ்சம் சபேசன் ஐயா போற்றிய கருவூலமாக விளங்கியது.

நான் பட்டப்படிப்பை நிறைவு செய்த காலம்தான் தந்தையார் இந்திஎதிர்ப்பில் தளைப்பட்டுப் பணிநீக்கம் செய்யப்பெற்றிருந்த காலம்; நானும் தந்தையாரின் நாளிதழில் பணிபுரிந்து அச்சுக்கூடத்திலேயே இருந்த காலம்;ஆட்சிக்கு எதிரானவராக-பயங்கரவாதியாக(?)-கருதி அனைவரும் பேராசிரியர்சி.இலக்குவனாரை வந்து பார்க்கவும் அஞ்சிய காலம்;அப்போதும் சபேசன் ஐயா தான் அவ்வப்போது வந்து செல்வார்.நான் பட்டப்படிப்பை நிறைவு செய்த காலம்தான் தந்தையார் இந்திஎதிர்ப்பில் தளைப்பட்டுப் பணிநீக்கம் செய்யப்பெற்றிருந்த காலம்; நானும் தந்தையாரின் நாளிதழில் பணிபுரிந்து அச்சுக்கூடத்திலேயே இருந்த காலம்;ஆட்சிக்கு எதிரானவராக- பயங்கரவாதியாக(?)- கருதி அனைவரும் பேராசிரியர் சி.இலக்குவனாரை வந்து பார்க்கவும் அஞ்சிய காலம்; அப்போதும் சபேசன் ஐயா தான் அவ்வப்போது வந்து செல்வார்.

எழுத எழுத சபேசன் ஐயாவின் நினைவுகள் இராமாயணமாக அல்ல…அல்ல..சபேசாயணமாக விரிந்துசெல்லும். அறுபதினாயிரம் பக்கங்களெழுதினாலும் அதற்கும் மேலே எஞ்சியிருக்கும். ஆனால் பிழிவாக அமைவது அவரின் பல்துறைவித்தகம்,அன்பு கனிந்த பண்புநலன்,அனைவரையும் கவர்ந்து ஈர்க்கும் ஆளுமைத்திறம் என்பவையே.

அவருடன் மலேசியா சென்று முதல் உலகத் தமிழ்குழந்தையிலக்கிய மாநாட்டில் கலந்துகொண்டது,அவருடனும் நண்பர் ஆல்பர்ட்டு அவர்களுடனும் இணைந்து இரண்டாம் உலகத் தமிழ்க் குழந்தையிலக்கிய மாநாட்டைக் காந்திகிராமத்தில் நடத்தியது இரண்டனையும், ஆல்பர்ட்டு அவர்களுடன் இணைந்து,இரு

நூல்களாகவே (படங்களுடன்) எழுதலாம். மயிலைத் திருவள்ளுவர் கழகத்தினர் வேறு சில அமைப்புகளுடன் இணைந்து ஐயாவுக்கும் எனக்கும் விருதுகள் வழங்குவதாக முன்மொழிந்தபொழுது தம் மாணவருக்கும் தமக்கும் ஒரே மேடையில் விருது வழங்குவதனை மிக மகிழ்வோடு வரவேற்றார்.அவர் கோவைக்கு மருத்துவ ஆய்வுக்காகச் சென்றுவிட்டதால் விழாவுக்கு வர இயலவில்லை.ஆனாலும் அவரது ஏற்புரையை எனக்குப் புலனம் வழி அனுப்பினார்.விழாவில் நான் வழங்கிய ஏற்புரையில் "எல்லாப் புகழும் ஆசிரியருக்கே" என்னும் உண்மையை ஔவைப் பெருமாட்டி பற்றிய கதையைச் சொல்லி விளக்கினேன்.இதனைப் பெரிதும் பாராட்டிய அண்ணா பல்கலைப் பேராசிரியர் விசயகுமார் அவர்கள் காணொளிப் பதிவை எனக்கு அனுப்பிவைத்தார்.அதனை ஐயாவுக்கும் அனுப்பினேன்.மிகவும் மகிழ்ந்தார்.

கலைஞர் செம்மொழி விருது எனக்கு வழங்கபட்டபொழுது மகிழ்வுபொங்க வாழ்த்து வழங்கினார்.தொலைபேசி வழி உரையாடினாலும் விரைவில் நேரில் சந்திக்கலாம் எனக் கூறியிருந்தார்.அந்த வாய்ப்பு ....எப்போது வரும் ஐயா??

மலேசியா உலகத்தமிழ்க் குழந்தையிலக்கிய மாநாடு-

சென்னை வானூர்திநிலையத்தில்

மூவர் கூட்டணி-ஐயா,ஆல்பர்ட்டு,நான்

கட்டுரை அமர்வைக் கூர்ந்து கவனிக்கிறோம்.

இலக்குவனாரின் தமிழ்த்தொண்டு

பேரா. கண.சிற்சபேசன் - சிறப்புரை

இலக்குவனாரைப் பற்றி இன்றளவும் நாம் பேசிப் போற்றுகிறோம் என்றால் அதற்கு அவர் கற்ற கல்வி, அவர் பெற்ற பட்டறிவு அவரின் உணர்வுகள், அவருடைய மானுடப்பண்பே காரணம். இலக்குவனாரிடம் நான் நெருங்கிப் பழகியுள்ளேன். ஏனைய கல்லூரிகளில் ஓராண்டு அல்லது இரண்டு ஆண்டுகளே பணியாற்றி,அதன்பின் பணிநீக்கம் செய்யப்பட்ட இலக்குவனார், தியாகராசர் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராக தொடர்ந்து ஏழு வருடம் பணியாற்றினார். இவரின் அருமை, பெருமை தெரிந்ததால் தான் தியாகராச(செட்டியா)ர் இவரை 7 வருடமாகத் தம் கல்லூரியில் வைத்திருந்தார்.இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டக் காலத்தில் அரசு கட்டாயத்தில்தான் அவர் பணிநீக்கம் செய்யப்படும் சூழல் ஏற்பட்டது.

நான் தியாகராசர் கல்லூரிக்குப் பேராசிரியர் பணிக்காக நேர்காணல் தேர்வுக்குச் சென்றபோது அக் கல்லூரி நிறுவுநர் தியாகராச(ச் செட்டியா)ர் வினாக்கள் பல கேட்டார்.என்னை ஒரு பா கூறச் சொன்னார். நான் குறுந்தொகையிலிருந்து "அன்னாய் வாழி வேண்டன்னை" - என்ற பாவைச் சொன்னதும் தியாகராச(ச் செட்டியா)ர், "அன்னாய், அன்னை இன்று ஏன் இரண்டு முறை வருகிறது" என்று என்னை விளக்கம் கேட்டபோது நான் விழித்தேன்.அப்போது இலக்குவனார் எனக்குத் துணிவூட்டினார். "அச்சப்படாதே நாளை மாணவர்கள் வகுப்பில் உன்னை கேள்வி கேட்டால் விடையளிக்கத் தெரியாமல் இருக்கக்கூடாது என்பதை உணர்த்தவே செட்டியார் உன்னிடம் இப்படிக் கேள்வி கேட்கிறார்" என்றார். இது 'ஒழிக்கும் செயல் அல்ல உருவாக்கும் செயல் என்பதை உணர்ந்தேன்.

என்னிடம் ஐந்து மாணவர்கள் வந்து இன்று வகுப்பு இருக்கிறதா என்றால் ஆமாம் என்பேன்.ஐம்பது பேர் வந்தால் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன் எனச் சொல்வேன்.ஐந்நூறு பேர் வந்து கேட்டால் இன்று வகுப்பு இருக்கிறதென்று யார் சொன்னது என மாற்றிப் பேசுவேன். ஆனால் பேரா. இலக்குவனார் அப்படி இல்லை ஐந்து பேர் வந்தாலும் ஐந்நூறு பேர் வந்தாலும் ஒரே விடையைக் கூறித் தன் கொள்கையிலேயே நிலையாக நின்று சாதிக்கக்

கூடியவர். இந்தக் கொள்கையோடு அறம், மானம், நிலைதாழாமையும் இலக்குவனாரிடம் இருக்கும். இலக்குவனார், எவ்வளவு பெரிய சாம்பவான்கள் வந்தாலும் அவர்களை எளிதில் சமாளிப்பார்.

அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம், வாய்மை என்ற ஐந்து தூண்களையும் திருக்குறள் வலியுறுத்துகின்றது. இதில் வாய்மை மற்ற நான்கோடு இணைந்திருக்கும் இந்த ஐந்து பண்புகளையும் பெற்றவர் இலக்குவனார்.

ஒருமுறை மதுரையில் இருக்கும் சோழவந்தான் என்ற ஊருக்குத் திருக்குறளின் பெருமை பற்றிப் பேச நானும் இலக்குவனாரோடு சென்றிருந்தேன். நான் நினைத்தேன் எப்படித் திருக்குறளை எளிய மக்களுக்கு எடுத்துரைக்கப் போகிறார் என்று அவரோ அவர்களின் பாமரத் தமிழ் மூலம் எளிமையாக எடுத்துரைத்தார் அதிலும் ஆழமாகக் கூறினார். நான் வியந்தேன்.

இலக்குவனாரிடம் கொள்கைப் பிடிப்பும் மான உணர்வுமே அவரை இந்நிலைக்கு உயர்த்தியது. ஆனால் பதவி பற்றி இவர் கவலைப்படுவதே இல்லை இலக்குவனார் எப்படி ஆசிரியரோடும், மாணவர்களோடும் பழகுகிறார் என்பதைப் பார்த்து நானும் அப்பழக்கங்களை கற்றுக் கொண்டேன்.

ஒருமுறை இலக்குவனாருக்குத் திருச்சியிலிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது அது கோனார் சங்கத்திலிருந்து அனுப்பிய கடிதம், என்னைப் படிக்கச் சொன்ன பிறகு இப்படிப் பதில் எழுதச் சொன்னார்.

“தங்கள் கடிதம் பார்த்தேன். தாங்கள் நினைப்பது போல் நானில்லைஎனினும் பிற்பட்டோர் அனைவரின் நலனிலும் ஈடுபாடு உள்ளவன்” என என்னை எழுதச் சொன்னார். பிறகுதான் எனக்குப் புரிந்தது இலக்குவனார் என்பதற்கு பதிலாக இலக்குவக்“கோனார்” என்று நினைத்து இவர் நம் சாதியைச் சேர்ந்தவர் என அவர்கள் அனுப்பிய கடிதமென்று

அதே போல் எங்கள் கல்லூரியில் ஒரு ஆங்கிலப் பேராசிரியர்தினமும் தன் மனைவியைத் துன்புறுத்துகிறார் எனக் கேள்விப்பட்டு அந்த ஆங்கில ஆசிரியர் குடும்பம் எப்படியும் போகட்டும் என்று நினைக்காமல் இலக்குவனார் அவர்கள் ஆங்கில ஆசிரியருக்கு அறிவுரை வழங்கினார். பிறர் குடும்பம் நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணம் கொண்டவர் இலக்குவனார். நான் தேவகோட்டையைச் சேர்ந்தவன் என் தந்தை புலால் மிவும் விரும்பி

உண்ணுவார். ஒரு முறை இலக்குவனார் என் வீட்டிற்கு வந்தபோது என் தந்தை இவரிடம் கேட்டார் "தமிழனுக்கு இயற்கையான உணவு சைவமா?அசைவமா?" என்று. அதற்கு இலக்குவனார் கூறினார் "நியாயமாகப் புலால் மனிதனுக்கு ஏற்ற உணவில்லை சிங்கம், புலி தனது பல், நகம் கொண்டு பச்சையான இறைச்சியைச் சாப்பிட்டுச் செரித்துக் கொள்கிறது அதன் உடல்நிலை அப்படி. ஆனால் நாம் அசைவம் சாப்பிடுவது இயற்கைக்கு முரணானது ஆகவே இயற்கைக்குச் சைவமே சிறந்த உணவு "என்றார். என் தந்தை அன்றிலிருந்து சைவ உணவே உண்டார்.

இலக்குவனார் ஆங்கிலப் புலமை மிக்கவர் தொல்காப்பியத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து எழுதியது ஏன் எனக் கேட்டதற்கு உலகம் முழுதும் பரவிய மொழி ஆங்கிலம் இம்மொழியில் தொல்காப்பியத்தை எழுதினால்தான் உலகக் கவனம் இதன் மீது திரும்பும் தமிழனின் பெருமை உலகறியும்" என்றார். அன்புக்கு கட்டுப்பட்டவர். தளராடை (சிப்பா) அணிந்தும், குப்பாயம் (கோட்டு) அணிந்தும் வருவார். எந்தப் பணியையும் யார் கொடுத்தாலும் மறுக்க மாட்டார். தேர்தல் பணிகளைச் சிறப்பாகச் செய்பவர் இவரோடு பணியாற்றியதே எனக்குப் பெருமையாக உள்ளது. தமிழ்த்தாயைப்பார்க்கவேண்டும் என்பவர்களுக்கு இலக்குவனார் படத்தைக் காட்டலாம் இலக்குவனாரை மனத்தில் நினைத்து வரைநதால்தான் தமிழ்த்தாய்ப் படம் வரையமுடியும் இலக்குவனாரே தமிழ்! தமிழே இலக்குவனார்! வாழ்க இலக்குவனாரின் தமிழ்த்தொண்டு.(14/12/2010-ஆம் நாளில் சென்னை ஒய்.எம்.சி.ஏ.பட்டிமன்றம் நடத்திய இலக்குவனார் நூற்றாண்டு விழாவில் ஆற்றிய உரை)

நன்றி : நட்பு இணைய இதழ்

என் நூலுக்கு அணிந்துரை

மலேசியா உலகத்தமிழ்க் குழந்தையிலக்கிய மாநாட்டுக்கு நான் நான் கருத்தரங்க மைய உரையும் ஐயா நிறைவுரையும வழங்கினோம்.என் உரையை நூலாகவே மணிவாசகர் பதிப்பகம் வெளியிட்டு வழங்கியது.ஐயா அந் நூலுக்கு அன்புடன் வழங்கிய அணிந்துரை:

பேராசிரியர் கண.சிற்சபேசன்

முதலாம் உலகத் தமிழ்க் குழந்தை இலக்கிய மாநாட்டில் தலைமைக் கூற்றுரையாற்றும் முனைவர் மறைமலை இலக்குவனாரின் உரைக்கு அணிந்துரை வழங்குவதைப் பெரும் பேறாகக் கருதுகிறேன். எங்கள் பேராசிரியர் டாக்டர் சி . இலக்குவனார் ஐயாவையும் மறைமலை இலக்குவனாரையும் பார்த்து 1330 இல் ஒரு குறளுக்கு இன்னும் குரல் உள்ளது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். இவன் தந்தை என் நோற்றானோ! இப்படி நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு குறளுக்காக இல்லாமல் குறளாக வாழ்வோமே!

ஒரு முனைவர் பட்டத்திற்கான கள ஆய்வாக இந்த உரை அமைந்துள்ளது . தென் மதுரை தொடங்கி – மலேசியக் கிள்ளான் வரை (தொல்காப்பியம் தொடங்கி முரசு நெடுமாறன் வரை) கபாடபுரம் தொடங்கி - சிங்கபுரம் வரை (சிவபெருமான் தொடங்கி தமிழவேள் கோ.சா.வரை) பரவிக் கிடந்து விரவிக் கிடக்கும் தமிழ்க் குழந்தை இலக்கியங்களைச் சுருக்கெனநறுக்கெனக் காட்டுகின்றது இவ்வுரை.

'பிசி' எனத் தொல்காப்பியத்தில் கூறப்பட்ட விடுகதையில் தொடங்கி ரொம்பBusy ஆக உள்ள நவீன காலக் கணினி , வலைத்தள நூலகத்தில் முடிகின்றது . வாசிப்பதும் சுவாசிப்பதும் வாழ்வதற்கே என்ற கொள்கை கொண்ட பழைய பைத்தியங்கள் இன்னும் உலகில் வாழ்ந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன . ஏன் இந்த முயற்சி . குழந்தை படித்தால் என்ன ? படிக்காமல் விட்டால் என்ன ? அவர்கள் படிப்பதால் என்ன வரவு படிக்காவிட்டால் என்ன இழப்பு? இந்தக் கேள்விகளை முன் வைத்துக் கொண்டு பதில் காண முனைந்தால் உங்கள் கையில் தவழும் இந்தச் சிற்றுரை நூலுக்கு அர்த்தம் உண்டு . Reading maketh a full man சத்தியமாக இதை நான் சொல்லவில்லை சொன்னவர் கார்டினல் நீயூமேன் என்ற மாமேதை எப்போது படிக்கத் தொடங்குவது ? இதற்கு விடையை வாழ்க்கையைவிட்டே விடை பெறும் நிலையில் நிற்கும் 'தொடித்தலை விழுத்தண்டினார்' என்ற புலவரிடம் போய்க் கேளுங்கள் . அவர் இப்படி விடை தருவார் . "இளமையில் கல்". முதுமையில்! கல். அதாவது இளமையில்

கற்றால் மு துமையில் மலைபோல எதற்கும் அசையாமல் இருக்கலாம் . அவர் அப்படிச் செய்யாமல் விட்டுவிட்டு கடைசிக் காலத்தில் வருந்துகிறார்

விடுகதை, சிறுகதை, பெருங்கதை, நீதி நூல்கள் , கவிதைகள், சித்திரக் கதைகள் , விசித்திரக்கதைகள், சிறுவர்களின் படைப்பு , இதழ்களின் பங்களிப்பு என்று குழந்தை இலக்கியம் பரவிப் படர்ந்து கிடக்கும் எல்லாத் துறைகளையும் இவ்வுரை தொட்டுக் காட்டியுள்ளது. குழந்தை இலக்கியத்துறையில் கால் பதித்த நமக்குத் தெரிந்த அவ்வையார் , அதி வீரராமன், அந்தகக் கவி வீரராகவன், மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தர்ம்பிள்ளை, தேசிக விநாயகம் பிள்ளை மட்டுமா ! யாழ்ப்பாணத்தார், தொல்காப்பியர், நம்மாழ்வார், குலசேகரர், போன்றோரும், " ரௌத்திரம் பழகு " என்று பாடிய பாரதியும் வருகின்றனர் . 'நூலைப் படி" என்று பாடிய பாவேந்தர் வருகிறார். கிறித்தவக் கம்பர் என்ற கிருஷ்ணப் பிள்ளை வருகிறார் வள்ளுவன் வரிசை தந்த பள்ளிக்கல்வி இயக்குநர் நெ .து. சுந்தரவடிவேலு தோன்றுகின்றார், குழந்தை இலக்கிய கலைக் களஞ்சியம் தொகுத்த பெதூரன் தோன்றுகின்றார்.

வங்கி அதிகாரியாக வாழ்ந் தாலும் குழந்தை இலக்கியத்துடன் தம து பெயரைப் பின்னிப் பிணைத்துக்கொண்ட குழந்தைக் கவிஞர் அழ . வள்ளியப்பா முதல் 2010 ஆண்டுமுதல் 2017 வரை இந்திய அரசின் சாகித்திய அகாதிமியின் விருதுபெற்றவர்கள் வரையில் இவ்வுரையில் அணி வகுத்துள்ளனர். விரைந்து ஓடிக் கொண்டிருக்கும் இன்றைய சூழலில் தமிழ்க் குழந்தை இலக்கியத்தை வளர்த்தெடுக்க வழிமுறைகளைச் சொல்வதால் ஒரு தாயாக மாறிவிடும் மறை(யா)மலையை வாழ்த்துகின்றேன்.

இதற்கு வாய்ப்பளித்த மாநாட்டின் அமைப்பாளர்களைப் பாராட்டுகின்றேன் . குழந்தை இலக்கியம் குழைந்த இலக்கியமாகட்டும். குழந்தை, இலக்கியம் ஆகும்வரை.

ஐயா நூலை வெளியிட மாநாட்டுக்குழுத் தலைவர் பாவலர் முரசு நெடுமாறன் பெற்றுக்கொள்கிறார்.

மாநாட்டுக்குழுச் செயலாளர் பேராசிரியர் மன்னர்மன்னன் மருதை,தலைவர் முரசு நெடுமாறன் ஆகியோருடன்

பட்டிமன்றம் ஓர் வரலாறு

-----பேராசிரியர் கண.சிற்சபேசன்

இன்று தொலைக்காட்சி அலைவரிசைகளில் கோமாளிக்கூத்தாகக் காட்சிவழங்கும் பட்டிமன்றத்துக்குப் பெருமிதம் மிக்க நெடியவரலாறு உண்டுமெய்ப்பொருளியல் துறையில் புதிய கருத்துகளை உருவாக்கியோரும் பரப்பிவருபவரும் தத்தம்கருத்துகளை நிலைநாட்டப் பட்டிமறம் நிகழ்த்திய பாங்கினை மணிமேகலை வழி அறிகிறோம் பல காலக்கட்டங்களில் சமயக் கருத்துகளைப் பரப்பவும் இதுவொரு குறுக்குவழியாக அமைந்திருந்ததுதமிழ் மறுமலர்ச்சிக்காலமாகிய இருபதாம் நூற்றாண்டில் சங்க இலக்கியம்திருக்குறள்,சிலப்பதிகாரம் எனச் செவ்வியல் இலக்கியங்களப் பரப்புதற்குப் பெரிதும் உதவியதுகோவில்களின் சார்பில் நடக்கும் விழாக்களில் இராமாயணம், பாரதம் ஆகியவை பற்றிய பொருண்மைகளில் பின்னர் இஃது பெருவழக்குப்பெற்றது இன்றோ பொருளற்ற பொருள்களில் பொருளுக்காக நடக்கும் வெட்டிமன்றமாக வீழ்ச்சியடைந்துவிட்டது இப் பட்டிமன்றப் பொழிவில் அறுபதுகளில் கோலோச்சிவந்த பேராசிரியர் கணசிற்சபேசன் அவர்கள் திருக்குறள் தொடர்பான பட்டிமன்றங்களின் வரலாறு குறித்து ஒரு தொடர்கட்டுரையைக் குறள்நெறி மின்னிதழில் வழங்கியுள்ளார்.

பட்டிமன்றம் ஓர் வரலாறு
பேராசிரியர் கண.சிற்சபேசன்

தமிழ் இலக்கியங்களைப் பரப்பப் பட்டிமன்றங்கள் பெரிதும் துணை நிற்கின்றன என்பதைத் தமிழக இலக்கிய வரலாறு நன்கறியும் தமிழகத்தில் கடந்த 70 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பட்டிமன்றங்கள் மக்களால் பெரிதும் வரவேற்கப்பட்டு வருகின்றன இதில் வியப்பு என்னவென்றால் கற்றவரையும் கல்லாதவரையும் இவை களிப்புறுத்துவதுதான் இலக்கிய மேடைகள் தவிர, சிற்றூர்களில் நடைபெறும் சமய விழாக்களில்கூட பட்டிமன்றங்கள் பெரிதும் விரும்பப்படுகின்றன. இந்த வகையில் பல இலக்கியப் பட்டி மன்றங்களை நடத்தும் வாய்ப்பினை நான் பெற்றேன் அவற்றுள் பெரும்பாலன கம்பராமாயணம் மகாபாரதம், சிலப்பதிகாரம், பெரியபுராணம் போன்ற இலக்கியங்களைச் சார்ந்தவையாகத்தாம் இருக்கும். அவற்றினூடே திருக்குறளைப் பொருளாகக் கொண்டு அரங்கேறிய பட்டிமன்றங்கள் மிக மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டமை வியப்பினும் வியப்பிறந்தற்றேசமுதாய நலக்கருத்துக்களை நடுவாகக்கொண்ட பட்டிமன்றங்களும் விரும்பிச் சுவைக்கப்பட்டன என்பதும் அதனினும் வியப்பு! அவற்றில் தமிழ்ப் பேரறிஞர் பலர் என்னுடன் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தனர். அவர்களையெல்லாம் இப்போது நன்றியுடன் நினைவுகூர்கிறேன் இவற்றைப் பற்றிய வரலாற்றை எங்கள் பேராசிரியர் இலக்குவனார் ஐயா அவர்கள் நிறுவிய குறள் நெறி இணைய வழி இதழில் எழுதுவதில் மகிழ்வு கொள்கிறேன்எங்களூரில் திருவள்ளுவர் கழகத்தில் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் நடுவராக இருப்ப ஐயா

இலக்குவனாரும் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்களும் கலந்துகொண்ட பட்டிமன்றங்களும் என் நினைவில் எழுகின்றன. அதேபோல அடிகளார் தலைமையில் நானும் திருக்குறள் முனுசாமி ஐயா அவர்களும் கலந்துமகிழ்ந்தவையும் உண்டு.
பட்டிமன்றத்திற்கு முதன்முதலில் வடிவம் கொடுத்த பெருமை கம்பனடிப்பொடி சா.கணேசனாரையே சாரும். அதற்கடுத்து எங்களூர் தேவகோட்டாயில் ஏறத்தாழ75 ஆண்டுகளுக்கு முன் தோற்றுவிக்கப்பட்ட கந்தர்சட்டி முருக விழாவில் புலவர் அவை என்ற பெயருடன் பட்டிமன்றம் ஏற்றம் பெற்றது. அன்றைக்குத் தமிழ்வளர்த்த சன்றோர் பலரும் இவற்றில் பங்கேற்றுப் புகழ்சூட்டினர் புகழ் சூடினர் தமிழ்க்கடல் இராய.சொக்கலிங்கனார், பெருஞ்சொல் விளக்கனார் அசரவண முதலியார், வாகீச கலாநிதி கி.வா,செக்கனாதர், பேராசிரியர்கள் பன்மொழிப்புலவர் தெபொ.மீனாட்சிசுந்தரனார், சீனிவாசகராகவன், இராமகிட்டினன், அ.ச. ஞானசம்பந்தன், பால் நாடார், வ.சுப.மாணிக்கனார் போன்றோர் இவற்றில் பங்கேற்பர். பிறகு தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் நடுவராகப் பொறுப்பேற்றார் சமுதாயத் தொடர்பான தலைப்புகளில் முதன்முதல் பட்டிமன்ற நிகழ்ச்சிகளை அறிமுகப்படுத்தியவர் அடிகளார் அவர்களே இப்பொற்காலத்தில் நுழைந்த எனது பட்டிமன்ற வரலாற்றைத் தொடர்ந்து பார்க்கலாம்
சென்ற இதழில் நான் குறிப்பிட்டவாறு பட்டிமன்றங்களுக்காகப் பல ஊர்களுக்கும் நாங்கள் செல்ல நேர்ந்தது. சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்த்த மதுரை பட்டிமன்றக் களமாகவும் விளங்கத் தொடங்கியது. தெருவெல்லாம் தமிழ் முழக்கம் செழிக்கச் செய்வீர் என்ற பாரதியாரின் தொடர் மதுரைக்கே முற்றிலும் பொருந்தும் கோயில் திருவிழாக் காலங்களில் முச்சந்தி நாற்சந்திகளில் மேடைகள் அமைக்கப்படும். அரசமரம், விட்டவாசல், தெற்கு வாசல், தெற்குமாசி வீதி, வடக்குமாசி வீதி, மேலமாசி வீதி, முனிச்சாலை, சிம்மக்கல் என்று மூலைமுடுக்கெல்லாம் பட்டிமன்றங்கள் நடந்து அவற்றில் பங்குபெற்றுள்ளோம்
மதுரை மீனாட்சியம்மன் திருக்கோயில் வளாகத்திலேயே திருவள்ளுவர் கழகம் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளை நடத்தும். இதனை கி.பழநியப்பனார் (பழ. நெடுமாறனின் தந்தை) திறம்பட நடத்தினார். அதேபோல அவ்வை மன்றம் என்றொரு அமைப்பு திருவள்ளுவர் கழகத்திற்குப் போட்டியாகத் தோன்றி திருக்கோயில் வளாகத்தில் ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் தமிழ் இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியது. இங்கெல்லாம் பட்டிமன்றங்கள்தான் கூட்டத்தினரைப் பெரிதும் ஈர்த்தன. அவற்றுக்குத்தான் பெருங்கூட்டம் கூடும் முதுபெரும் அறிஞர் ஒருவர் நடுவராக அமைய இரு அணியினர் வாதிடுவர். ஆண் பெண் பேச்சாளர் ஓரணிக்கு மூவர் இருப்பர் பெரும்பாலான நிகழ்ச்சிகள் இரவு9 மணிக்கு மேல் தொடங்கி இரவு1 மணிக்கு மேல்தான் நிறைவுறும். பொதுமக்கள் தமது கடைகளை மூடிவிட்டு வீடு சென்று இரவு உணவுண்டு திரும்பி வந்து அமர்ந்து கேட்பர்.

இதேபோல மதுரையைச் சுற்றிலும் உள்ள ஊர்களிலும் நாலாபக்கங்களிலும் தொலைவில் உள்ள ஊர்களிலும் பட்டிமன்றங்கள் நடைபெறும் கிழக்கே தேவகோட்டை, காரைக்குடி, இராமநாதபுரம், அறந்தாங்கி, சிவகங்கை, பரமக்குடி போன்ற ஊர்களும், மேற்கே சோழவந்தான், உசிலம்பட்டி, தேனி, கம்பம், போடி, போன்ற ஊர்களும், தெற்கே வற்றாயிருப்பு, விருதுநகர், சிவகாசி, அருப்புக்கோட்டை, சங்கரன்கோயில் திருச்செந்தூர், திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி போன்ற ஊர்களும், வடக்கே அலங்காநல்லூர், காந்திகிராமம், திண்டுக்கல், புதுக்கோட்டை, திருச்சி, அரியலூர் போன்ற ஊர்களும் என் நினைவில் இன்றும் பசுமையாக உள்ளன. நான் எனது வாழ்க்கையின் பிற்பகுதியில் சென்னை வந்தபிறகு

சென்னையில் பல இடங்களிலும் சுற்றியுள்ள ஊர்களிலும் நடத்தியுள்ள பட்டிமன்றங்கள் எண்ணிலடங்கா- என்னிலடங்கா. முதல் தொலைக்காட்சியாகிய தூர்தர்ஷனில் நிகழ்ந்த முதற்பட்டிமன்றத்திற்கு நடுவராகப் பொறுப்பேற்ற பெருமையும் எனக்கு வாய்த்தது ஏறுதழுவுதலுக்குப் பெயர் வாய்ந்த அலங்காநல்லூரில் ஒரு பட்டிமன்றத்திற்கு அழைக்க வந்தார்கள். முதல் நாளே மஞ்சிவிரட்டு முடிந்துவிடும் என்பதை அவர்களிடம் உறுதியாகக் கேட்டுக்கொண்டுதான் நிகழ்ச்சிக்கு இசைவளித்து நான் களத்தில் இறங்கினேன் நடந்ததைப் பாருங்கள்! பட்டிமன்ற நிகழ்ச்சியின் ஊடே'அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமொன்றில்லையே' என்று வானுயர நான் கத்திக்கொண்டிருந்தபோது ஏறுதழுவல் களத்திலிருந்து முதல் நாளே தெறித்தோடித்திரிந்த காளையொன்று நேராக என்னை நோக்கிப் பாய்ந்தோடி வந்து மிரட்டியதையும் அக்கணம் நான் குலை நடுங்கியதையுழ்அப்போது எங்கிருந்தோ வந்தான் காளையின் உரிமையாளன் என்பதையும்"ஐயா உங்களுக்கு நன்னி, என் மாட்டைக் கண்டுபிடிச்சுக் கொடுத்ததுக்கு" என்று அவன் கைகூப்பியதையும்'குறள் நெறி' படிப்போருடன் பகிர்ந்துகொள்கிறேன் பட்டிமன்றம் முடிந்து விழா ஏற்பாட்டாளர்களுடன் விருந்து உண்டு கொண்டிருந்தபோது தா.கு.சுப்பிரமணியன் அனைவரும் கேட்க என்னிடம் கேட்டார் "ஐயா அந்தக் காளை உங்களை நோக்கிச் சீறி வந்தபோது நீங்கள் வகுப்பில் எங்களுக்குச் சொன்ன "கொல்லேற்றுக் கோடு அஞ்சுவானை மறுமையும் புல்லாளே ஆயமகள்" என்ற வீரவரிகள் எங்கள் நினைவிற்கு வந்தன" என்று சொல்லியதோடு மட்டுமன்றி அதற்கு அங்குக் கூடியிருந்த மக்களுக்கு விளக்கமும்சொன்னபோது பறந்துபோன என் மானத்தை இன்றுவரைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன் அப்போதுதான் புரிந்துகொண்டேன் அவர் என்னுடைய மாணவர் இல்லை மானவர் என்று அடுத்த பட்டிமன்றத்தில் காண்போம்

சமயம் நல்ல பாதையா? பொல்லாத போதையா?

பட்டிமன்றம். நிகழ்ச்சி ஏற்பாடு-பெரியார் பாசறை
இடம்- இம்மையில் நன்மைதருவார் திருக்கோயில் திடல் -மதுரை

இது எனக்கு மிகவும் சோதனையான தலைப்பு ஆம் மதுரையில் மூலைக்கு மூலை மூளைக்கு-மூளை இலக்கியப் பட்டிமன்றங்கள் நடைபெற்ற காலமது (கால+மது, உண்மை, ஏனென்றால் எங்களது பட்டிமன்றகள் காசு பணம் செலவிலாமல் மக்களுக்குக் கிடைத்த மது, தமிழமுது).

ஆனாலும் அவை பெரும்பாலும் கோயில் வளாகங்களில் நடைபெறுவது வழக்கம்சமயத் தொடர்பான பட்டிமன்றங்களும் அதிக அளவில் நடக்கும் ஆனால் இதுபோலச் சமய நம்பிக்கைகளை அசைத்துப் பார்க்கும் வகையில் பட்டிமன்றங்கள் நடைபெறுவது குறைவு இவற்றில் பேசுவது தொல்லை என்பதைவிடப் பேசிமுடித்த பிறகு நாங்கள் எதிர்கொள்ளும் விளைவுகள் இடர் தருவன. பேசிமுடித்து வந்த பிறகு நாங்கள் பணியாற்றும் கல்லூரிகளுக்குப் புகார் கடிதங்கள் வரும். கல்லூரி முதல்வர் எங்களை அழைத்து விசாரணை நடத்துவார் எனக்கு அதுபோல வந்து பேராசிரியர் சி.இலக்குவனார் ஐயா தான் காப்பாற்றினார் எதைப்

பேசினாலும் நன்றாகப் பேசவும் அந்த வழியில் தெளிவாகச் சிந்திக்கவும் திறமையுடைவராக இந்த இளைஞர் தன்னை வளர்த்துக் கொள்ளும் பயிற்சிதானே இது இதில் ஒன்றும் பிழையில்லை என்று என்னைக் காப்பாற்றினார் ஐயா அவர்கள் அப்போது நான் இளைஞன். சமயம் நல்ல பாதையே என்ற அணியில் மதுரைக் கல்லூரித் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் சவுமியநாராயணன். சமயம் பொல்லாத போதையே என்ற அணியில் பேராசிரியர் இளமாறன் முன்னவர் ஆழ்வார்கள் வளர்த்த வைணவ சமயத்தில் மூழ்கியவர் பின்னவர் பெரியாரின் கொள்கையில் ஊறியவர். தனது மகனின் திருமணத்தைத் திராவிட இயக்கத்தலைவர் வீரமணி ஐயாவின் தலைமையில் நடாத்தியவர் இது ஒப்புக்கு நடக்கும் பட்டிமன்றம் என்று நினைக்காமல் இரு கொள்கையினரும் பெருந்திரளாகக் கூடியிருந்தனர் அன்று தலைநோய் வருத்தம் தன்மேலிட்டுக்கொண்டு போகாமல் இருக்கத்தான் நினைத்தேன். ஆனால் இதை எப்படியோ மோப்பம் பிடித்த நிகழ்ச்சியின் அமைப்பாளர் நாகராசன் முதல் நாளே என்வீட்டில் குடியேறிவிட்டார்- குடி ஏறாத அந்த நல்ல மனிதரை ஏமாற்ற மனமின்றி குறிப்பிட்ட நேரத்தில் என் வீட்டில் நான் சுவரில் அருகருகே மாட்டியிருந்த சுவாமி விவேகானந்தர்பெரியார் படங்களுக்கு ஊதுவத்தி ஏற்றி வைத்து "தெய்வமே" என்று வணங்கிவிட்டு வண்டி ஏறினேன் என் மனைவியார் இரக்கத்தோடு பார்த்தார்கள் ஏதோ "உன் சீறடிச் சிலம்பில் ஒன்று கொண்டு யான் போய் மாறி வருவன், மயங்காது ஒழிக" என்று சொல்லி நான் விடைபெறுவது போலவும் அவர் கண்ணகி போலவும் என்னுடைய இல்லப் பணிமூதாட்டி இடைக்குல மடந்தை மாதரி போலவும் காட்சியளித்தனர்.

பட்டிமன்ற மோதலைப் பார்க்கவும் கருத்துக்களைக் கேட்கவும் பெருங்கூட்டம் கூடி(குடி)யிருந்தது அந்த 'இம்மையில் நன்மைதருவார் திருக்கோயில் திடலில். முதல் அணியினருக்குப் பிற்புலத்தில் திருப்பதிப் பெருமாளின் படமும் மறு அணியினரின் பிற்புலத்தில் பெரியாரின் படமும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன எனக்குப் பின்னே தூய வெண்துணி கட்டப்படிருந்தது. ஒரு கயிறு தொங்கிக் கொண்டிருந்தது

நாங்கள் மேடையேறி அமர்ந்தபோது கைதட்டல் ஒலி விண்ணைப் பிளந்தது அமைப்பாளர் நாகராசன் மேடையேறி "முதலில் கடவுள் வாழ்த்துடன் பட்டிமன்றத்தைத் தொடங்குவோம்" என்று சொன்னவுடன் ஒரு பக்கம் அமர்ந்திருந்த கருஞ்சட்டை வீரர்கள் எதிர்ப்புக் குரல் கொடுத்தனர். "கடவுள் வாழ்த்து பாடக் கூடாது" என்று கூவினர். மறு பக்கம் அமர்ந்திருந்த

வெண்ணீறுகளும் திருமண்களும்“அவசியம் பாடவேண்டும்” என்று முழங்கினர். அமைப்பாளர் நாகராசன் மிகத் திறமைசாலி.

“இதை நடுவர் ஐயாவின் முடிவுக்கே விட்டுவிடுவோம்” என்றதுடன் நில்லாமல்“இது நடுவர் ஐயாவின் முடிவு” என்று மிக அழுத்தி சொல்லிவிட்டுச்“சரிதானே”? என்று கேட்க இரு சாராரும் உடன்பட்டனர். உடனே நான் “பெரியோர்களே! தாய்மார்களே! இறை நம்பிக்கை உடையவர்கள் இறைவனை நினைந்து ஒரு மணித்துளியும் மற்றையோர் உலக நன்மை கருதி ஒரு மணித்துளியும் எழுந்து நின்று அமைதியாக வணங்குவோம்” என்று சொல்லியபடி நான் முதலில் எழுந்து நின்றேன். அவ்வளவு பேரும் எழுந்து நின்றோம் “நன்றி எல்லோரும் அமரலாம், அமரர் ஆகலாம்” என்றேன். அப்போது அமைப்பாளர் நாகராசன் என் காதைக் கடித்தார்: ‘ஐயா இன்றைய நமது நிகழ்ச்சியின் புரவலரின் பேத்தி கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல் பாடத் தயாராக இரண்டு மணி நேரமாக ஒப்பனையோடு காத்துக்கிடக்கிறாள்.அவள் பாடவில்லயென்றால் …………! உங்களுக்குப்பரிசுத்தொகை நாமந்தான்….

மேடையின் பின்புறம் நின்றுகொண்டிருந்த அந்தப் பெண்ணை அருகில் அழைத்து“என்ன பாடல் பாடப் போகிறாய்” ? என்று கேட்டேன். அவள் என் வயிற்றில் பால் வார்த்தாள் “உன் பெயர்”? “வாசுகி”.

நான் ஒலி பெருக்கியில்“இப்போது செல்வி வாசுகி சில குறட்பாக்களை இசையொடு பாடுவாள்” என்று சொன்னேன். உண்மையில் அந்தக் குழந்தை திருக்குறள் கடவுள் வாழ்த்து அதிகாரப் பாடல்களை அழகாக இசையோடு பாடினாள்.அவள் பாடி முடித்தபோது மொத்தக் கூட்டமும் கைதட்டியது. நான் நினைத்துக்கொண்டேன்“கடவுள் வெற்றிபெறக் கூடத் திருவள்ளுவரின் தோன்றாத்துணை வேண்டியிருக்கிறது” என்று.

வாதங்கள் தொடங்கின, சீனி சவுமிய நாராயணன் தனது வாதங்களை மிக ஆவேசமாக எடுத்துரைத்தார். சமயம் என்றால் வழி என்று பொருள் சமைக்கப்படுவது என்றால் செம்மையாக வடிவமைக்கப்படுவது என்று பொருள் அதனால்தான் உணவைக் கூடச் சமைத்தல் என்ற சொல்லால் அழைக்கிறோம் சிற்பி சிலை சமைத்தான் என்கிறோம் ஒரு பெண் பருவம் அடைந்தால் சமைந்தாள் என்று இன்றும் சொல்கிறோம்.மதம் வேண்டுமானால்

சரிவுகளைச் சந்தித்து இருக்கலாம் ஆனால் சமயம் ஒருகாலும் அப்படிச் சந்தித்ததில்லை சந்தித்த+தில்லை. சமயம் மக்கட் சமுதாயத்துக்குக் கேடு செய்யவும் செய்யாது அதிலும் தமிழகத்தில் தோன்றிய இரு பெருஞ்சமயங்களும் கடவுள் நம்பிக்கையோடு நிற்காமல் நல் ஒழுக்கம், அன்பு, அருள், சமத்துவம் ஆகிய நன்னெறிகளை மக்களுக்கு உணர்த்துகின்றன இவற்றை போலவே வடக்கே தோன்றிய ஆசீவகம் சமணம், புத்தம் போன்ற சமயங்களும் கடவுள் நம்பிக்கையை முன்னிறுத்தாமல் மானுடப்பண்புகளை மட்டும் முன்னிறுத்துகின்றன ஒன்றே ஒன்றை எதிரணித் தலைவரைக் கேட்கிறேன் புலால் மறுப்பதுபொய்கூறாமை, களவுசெய்யாமை, கொலை செய்யாமை, கள்ளுண்ணாமை ஆகியவற்றில் என்ன தெய்வ நம்பிக்கை இருக்கிறது? என்ன சமய வழிபாடு இருக்கிறது என்று அவர் சொல்லட்டும் இது தான் வள்ளுவர் காட்டும் தமிழர் சமயம் சைவ சமயத்தை வளர்த்த திருஞானசம்பந்தர் திருநாவுக்கரசர். சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் ஆகிய நால்வரும் பன்னிரு ஆழ்வார்களும் மக்களுக்கு வழங்கிய சமயநெறி மக்களை நல்வழிப்படுத்தியது. இவர்களுக்கெல்லாம் முன்னோடியாகிய நமது திருவள்ளுவர்“கற்றதனால் ஆய பயன் என்கொல் வாலறிவன் நற்றாள் தொழார் எனின்” என்று சொல்லியுள்ளாரே? எதிரணித் தலைவரிடம் உள்ள பிரதியில் கடவுள் வாழ்த்து என்ற அதிகாரம் இல்லையோ? அதில் என்ன பொல்லாத போதை இருக்கிறது? மனிதனை ஆணை, பெண்ணை, மன்னனை, அமைச்சனை இவர்களை நல்வழிப்படுத்த இவர்களுக்கு எல்லாம் மேலான ஒரு வழி இருப்பதாகச் சொல்லி அந்த நெறிக்குச் சமயம் என்று பெயர் இட்டனர் நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் மக்கள் அறிந்த நமது உயிரினும் மேலான தமிழ் மொழியில் சமயத்தைப் பரப்பினர்‘இசையால் தமிழ் பரப்பும் ஞானசம்பந்தன்’ என்று பாராட்டப்பெற்றார். சமயத்தைப் பரப்புவதின் வழியாக வாழ்க்கைக்கு நல்வழி காட்டினர். இது இப்போது எனது நண்பர் இளமாறனுக்கு தெரியாது முதுமாறன் ஆனால் புரியும். இப்போதைக்குப் போதை மட்டும்தான் தெரியும் இவருக்காகத்தான் எங்கள் ஆழ்வார்கள் ‘அப்போதைக்கு இப்போதே சொல்லி வைத்தேன் அரங்க மாநகருளானே்என்று பாடியுள்ளார்கள்” என்று கேலியுடன் முடித்தார்.

அவர் பேசி முடித்தபின் பெருமாள் கோவில் அர்ச்சகர்கள் மேடையேறி மந்திரம் முழங்கி அவரை வாழ்த்தித் துளசியும் நீரும் அளித்துத் திருவடி சாத்தினர்

கூடவே பெரியார் தொண்டர்கள் மேடையேறி இளமாறனுக்கு கருப்புத் துண்டு போர்த்திச் சிறப்புச் செய்தனர். எனக்கு இரண்டும் கிடைத்தன.

அடுத்துப் பேராசிரியர் இளமாறன் தனது அணியின் வாதங்களைத் தொடங்கினார்

"எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எனது இனிய நண்பர் சவுமியநாராயணனின் வாதம் எதையும் நான் மறுத்து எனது நேரத்தையும் உங்கள் நேரத்தையும் நடுவர் அவர்களின் பொன்னான நேரத்தையும் வீணாக்கப் போவதில்லை ஏனென்றல் அவரது வாதங்கள் எல்லாம் உண்மை எங்களுக்கு அதில் கருத்துவேறுபாடு இல்லை ஆனால் எங்கள் வாதம் எல்லாம் இதுதான் மனித இனத்துக்கு ஒரு நம்பிக்கையைக் கொடுத்து எல்லாச்சமயங்களும் தம்மைத்தாம் வளர்த்துக்கொள்கின்றன. சமயமும் சமயத் தலைவர்களும் தமது ஆதாயத்தைப் பெருக்கவே ஆகாயத்தில் இறைவன் இருக்கிறான் என்ற மயக்கத்தை மக்களுக்கு ஊட்டுகின்றனர் ஒட்டுமொத்த மனித வாழ்க்கைக்குத் தேவையற்ற வேட்கையை அவனுக்குள்ளே புகுதிச் சமயப் பூசல்களையும் போர்களையும் உண்டாக்கின இதனால் இவ்வுலகில் ஓடியது குருதி ஆறு என்பது உறுதியான வரலாறு(வரல்+ஆறு). மேலும் சமயம் ஒரு தேவையற்ற வீண் செலவு என்று நான் கூறுவேன். நமது நாட்டில் தோன்றியுள்ள கோயில்கள் எத்தனை கோடிப் பணத்தை வீணாக விழுங்கியுள்ளன. சமய வழிபாடு செய்வதில் எத்தனை கோடி மக்கள் தங்கள் நேரத்தையும் பொருளையும் தினமும் வீணடிக்கின்றனர்? அதில் அவர்களுக்கு ஒரு வெறியும் போதையும் உண்டே? போதை என்பதை எதிரணித் தலைவர் அறிவாரா? நான் அறிவேன்".

கூட்டத்தில் ஆரவாரம். அவர் தொடர்ந்தார்: "நேற்றுக் குடித்துப் போதை ஏறிய ஒருவனுக்கு இன்று அதே நேரம் வந்தவுடன் கை அரிக்கிறதே மனம் ஏங்குகிறதே அதற்குப் பெயர்தான் போதை. இதனால் தான் 'சமயம் ஒரு வகை மது' 'Religion is an opium' என்று வெளிநாட்டு பகுத்தறிவுவாதி ஒருவர் சொன்னார்". சரியாக இந்த நேரத்தில் ஒரு பையன்7 அல்லது 8 தேநீர்க் குவளைகளைக் கம்பித் தூக்கில் சுமந்தபடி வந்தவன் எங்கள் எல்லோருக்கும் தந்ததுடன் பேசிக்கொண்டிருந்த இளமாறனுக்கும் ஒரு குவளை கொடுக்க கைதட்டலுக்கா பஞ்சம்?

இளமாறன் சவுமிய நாரயணனை அணியினிரைப் பார்த்துச் சொன்னார்"எதிரணி நண்பர்களே நாம் எல்லோரும் குடித்துப் பழகுவோம் இன்றிலிருந்தாவது, நமது நடுவர் தலைமையில்".

இப்போது கைதட்டல் மழையே பொழிந்தது புரிந்ததோ புரியவில்லையோ தேநீர் கொடுத்த பையனும் சேர்ந்து கைதட்டி ஆரவாரித்தான்

இளமாறன் தொடர்ந்தார், “சைவ நாயன்மார்கள் சிலரும் வைணவ அடியவர்கள் சிலரும் திருடியும் வழிப்பறி செய்தும் பொருள் பறித்துச் சமய வழிபாடு செய்தனர் என்று வரலாறு பேசுகிறதே? இப்படி எல்லாம் பார்க்கும்போது இவ்வாறு தீமை செய்யத் தூண்டும் சமயம் நல்ல பாதையல்ல பொல்லாத போதையே” என்று கூறித் தனது வாதங்களை முடித்தார்.

இப்போது எனது தலைவலி தொடங்கியது “இரு அணியினரும் உண்மையேபேசியுள்ளனர். எந்த அணிக்கு என்று தீர்ப்பு வழங்குவது? திருவள்ளுவரது நூல் தவிரத் துணையேது? அவரது கடவுள் வாழ்த்து அதிகாரம் எனக்கு கைகொடுத்தது அதில் அவர் கண்ணுக்குத் தெரியாத கடவுளை அவள்/ரி/ன் குணம் என்ற பண்பு வழியாக விளக்குகிறார் ‘ஆதி பகவன்’ என்று எல்லா உலகங்களுக்கும் முன்னோடி என்றும்; ‘வாலறிவன்’ என்று தூய அறிவின் வடிவம் என்றும்; ‘மலர்மிசை ஏகினான்’ என்று நமது மனங்களாகிய மெல்லிய மலர்களின் மீது நடக்கிறவன் என்றும் (கவனியுங்கள், வலிய மனங்களின் மீது அவன் நடக்கமாட்டான்); ‘வேண்டுதல் வேண்டாமை இலாதான்’ என்று அவனுக்கு விருப்பு வெறுப்பு இவை இல்லை என்றும்; ‘தனக்கு உவமை இல்லாதான்’ என்று அவனே அவனுக்கு உவமை என்றும்; ‘எண் குணத்தான்’ என்று எண்ணும் குணங்கொண்டவன் என்றும் கடவுளின் தன்மையைக் கூறுகின்றார்.

இதற்குக் காரணம் என்ன? இல்லாத கடவுளைப் பற்றி ஆராய்ச்சி ஏன்? மனிதனுடைய அறிவு இடையறாது சிந்திக்கும் திறங்கொண்டது அதை நீங்களோ நானோ கட்டுப்படுத்தமுடியாது நிலம், நீர், விண், நெருப்பு, காற்று இவற்றின் இயக்கத்தை ஆராய்ந்த ஆதி மனிதன் இவை பயன்கள் என்றால் இவற்றை படைத்த கருமான் ஒருவன் இருத்தல்வேண்டுமே என்று ஆராய முயன்றார்கள். என் மனைவி மக்கள் எல்லோரும் வெளியே போயிருக்கிறார்கள் நான் வீட்டைத் திறந்து உள்ளே போகிறேன் அங்கே உணவு மேடையில் பால் ஒரு குவளையில் ஊற்றி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பால் பயன். அதை பார்த்தவுடன் அதை அப்படி எனக்காக வைத்துச் சென்றிருப்பவர் எனது மனைவியார் என்று அறிந்து கொள்கிறேன்அவர் செய்தவளாகிய கர்த்தா. இப்படித் தான் கடவுட் கொள்கை தமிழர்களால் ஆராயப்பட்டுள்ளது அதிலும் குறிப்பாகத் திருவள்ளுவரால் முழு ஆய்வு மேற்கொள்ளப் பெறுகின்றதுஅவரது கடவுள் வாழ்த்து அதிகாரத்தில் கடவுளின் பண்புகளைக் கூறுவதுடன் மனிதப் பண்புகளையும்

சொல்கிறார். 'கற்றதனால் ஆயபயன்' என்று கல்வியின் பயனையும் 'பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான்' என்று புலனடக்கத்தின் ஆற்றலையும் 'பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர்' என்று இந்த உலகத்தில் பிறந்த துன்பநீக்கத்திற்கு வழி பக்தி என்றும் மனிதப் பண்புகளை விரிவாக ஆராய்கின்றார்.

திருடியும் சூதாடியும் பொருள் சேர்த்து சமயத் தொண்டாற்றிய அடியவர்களைப் பற்றி நண்பர் இளமாறன் சொன்னார். அவர்களை நமது சமய நூல்கள் பாராட்டியிருந்தாலும் திருவள்ளுவர் கண்கொண்டு பார்க்கும் நான் பாராட்ட மாட்டேன் காரணம் ஒரு செயலின் பயன் மட்டும் நன்மையாக இருந்தால் போதாது செல்லும் வழியும் அறவழியாக இருக்கவேண்டும் ஆகவே அவர்களை நாம் ஒதுக்கிவிடுவோம்

நமது நாட்டிலுள்ள கோயில்கள் கோடிக்கணக்கான பொருட்செலவை வீணாக்கியுள்ளன என்றும் அவர் சொன்னார். ஆனால் அன்றைய நிலையில் கோயில்கள் வெறும் வழிபாட்டுத் தலங்களாக மட்டும் விளங்கவில்லை நமது கலை பண்பாட்டு மையங்களாகவும் விளங்கின. அதனுடன் அவற்றையொட்டிப் பல்துறைத் தொழில்களும் வளர்ந்தன அதனால் கோயில் கட்ட ஆகிய தொகை மூலதனமே தவிரச் செலவாகாது

இப்போது 'சமயம் நல்ல பாதையா? பொல்லாத போதையா'? என்று ஆராய்வோம். சமயப் போர்கள் மனித சமுதாயத்துக்குக் கேடு விளைத்தன என்ற கூற்று ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதன்று. அது சமயவாதிகளின் கொடுமையே தவிரச் சமயங்களின் குற்றமன்றுசமயம் கூற்றமும் அன்று. அதேபோல சமயங்கள் மக்களுக்கு நம்பிக்கையை விதைக்கின்றன என்பதும் மறுக்க முடியாத உண்மை. ஆனால் சமயப் பற்றில்லாத பகுத்தறிவாளன் கூடப் பலவற்றில் நம்பிக்கை வைக்கிறானே? மரத்திலிருந்து விழுகிறவன் தொங்கும் கொடியைப் பற்றிக்கொள்கிறானே .

ஆகவே நான் இப்படி நினைத்துப் பார்க்கிறேன் கற்பனைக்காவது சமயவாதிகளும் நாத்திகர்களும் கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்ந்து பாருங்கள் சமயவாதிகள் சமயங்களைப் புறக்கணிப்பவர்களாகவும், நாத்திகர்கள் சமயத்தை விரும்புகிறவர்களாகவும் ஓராண்டு வாழ்ந்து பார்த்துவிட்டு வாருங்கள். அடுத்த ஆண்டு எனது முடிவான தீர்ப்பை வழங்குகிறேன், நான் முடிவாகாமல் இருந்தால்" என்று கூறி நிகழ்ச்சியை நிறைவு செய்தேன்

தமிழ் இலக்கியத்தைப் பரப்பிவரும் பெரியவர்கள்

எங்களைப் பொறுத்தவரை ஒவ்வோர் ஊருக்கும் அவ்வூரில் தமிழ் இலக்கியத்தைப் பரப்பிவரும் பெரியவர் ஒருவர் நிகழ்ச்சிகளை அமைத்துக் கொடுப்பார். அவர்களை நன்றியுடன் நினைவுகூரும் வகையில் அவ்ர்களது பெயர்களைக் கீழே குறிப்பிடுகின்றேன்.

வற்றாயிருப்பு----------பெருந்தொண்டர் நல்லசாமி ஐயா அவர்கள்
உசிலம்பட்டி--------------பேராசிரியர் கு.துரைராசு
அறந்தாங்கி----------------- காங்கிரசுக் கட்சியின் தொண்டர்
லால்குடி---------------------வழக்கறிஞர் ஜி. கனகசபை
அருப்புக்கோட்டை, விருதுநகர், சாத்தூர்-------- புலவர் கொன்றையாண்டி
கம்பம்--------------------புலவர்அரசப்பபிள்ளை
தேனி, பெரியகுளம், போடி-------புலவர் இராசரத்தினம்
தென்காசி---------திருவள்ளுவர் கழகம்,சுப்பிரமணியன்
மதுரை—திருவள்ளுவர் கழகம்,திரு.பழனியப்ப பிள்ளை
பரமக்குடி----------------------குண்டுத்தம்பி கு.தனபாலன்
விழுப்புரம்---------------------புலவர் நெடுமாறன்
புதுவை-------------------------மேனாள் கம்பன் கழகத்தலைவர் புலவர் அருணகிரி
கொச்சி--------------------------சிவப்பிரகாசம்
வாணியம்பாடி--------------- பிரகாசம்
திருப்பத்தூர்-------------------குப்புசாமி முதலியார்
பெங்களூரு--------------------தமிழ்ச்சங்கம்
பெங்களூரு -------------------தொலைபேசித் துறைத் தமிழ்ச்சங்கம்
ஓசூரு-----------------------------தமிழ்ச்சங்கம்
மும்பைத் தமிழ்ச்சங்கம்—பாலசுப்பிரமணியன்
கல்கத்தாத் தமிழ்ச்சங்கம்——-----------------கா.சு.மணியன்
தலைநகர்த் தமிழ்ச்சங்கம்---------------சுப்பிரமணியன்
காரைக்குடி-----------------------------சா.கணேசனார் தலைவர் கம்பன் கழகம்
சிறுவயல்----------------------- ---------மக்கட்கவிஞர் அரு,நாகப்பன்
புதுக்கோட்டை-------------------------அண்ணல் சுப்பிரமணியனார்
புதுக்கோட்டை----மேனாள் கம்பன் கழகதலைவர்தி.சு.மலையப்பன்
புதுக்கோட்டை----இந்நாள் செயலர் . இரா. சம்பத்குமார்
இராசபாளையம்------பன்மொழிப்புலவர் மு.கு.செகன்னாதராசா
பொற்றாமரைஅமைப்பு--- சென்னை-- இல.கணேசனார்
சென்னைக் கம்பன் கழக மேனாள் தலைவர் மு.மு.இசுமாயீல்
நாகர் கோவில் –தமிழ் மன்றத் செயலர் -------பாண்டியராசன்
நாகர் கோவில் பயனீர் ஆலை அதிபர்----------குமாரசாமி
சேலம் – கம்பன் கழகத் தலைவர் ஆலை அதிபர்
சேலம் கம்பன் கழகச் செயலர்- புலவர் இராமன்
சிங்கை மாநகர்-------சுப.திண்ணப்பன்
மலையகம்------- பெரும்புலவர் முரசு நெடுமாறன், மன்னர் மன்னன்

கோலாலம்பூர்-----கண்ணதாசன் மன்றத் தலைவர் டத்தோஶ்ரீ மு.சரவணன்
கோலாலம்பூர்-------தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தலைவர் மு.இராசேந்திரன்
ஈப்போ நகர்- மருத்துவர் செயபாலன்

சுவிட்சர்லாந்து கம்பன் கழகத் தலைவர் – சுவாமி சரவணபவாநந்தர்.

ஐக்கிய இராச்சியத் தமிழ்த்துறை-

இலண்டன் மாநகரம் சிவானந்தி அம்மையார், தர்மேந்திரன் ஐயா

கேமா- இசுரேல் தமிழ்ச் சங்கம்
சுந்தர்- மஸ்கட் தமிழ்ச்சங்கம்
திருமதி நாச்சியார்—டான்சானியா— கிழக்கு ஆப்பிரிக்க நாடு
பெரி.முத்துராமன்----கனடா
செந்தில்குமார்-------செயலர் டோக்கியோ தமிழ்ச்சங்கம்
உசா சந்திரா---------தமிழ்நாடு அமைப்பு---ஐக்கிய அமெரிக்கக் குடியரசு
சாந்தி சத்தியா-------- நெய்ரோபி

சென்னை -- மயிலைத் திருவள்ளுவர் கழகம்,கம்பன் கழகம்

இவர்கள் தவிர நிலவுலகில் பரப்பெல்லாம் இன்று இணையவழி இன்றமிழ் பரப்பிவரும் உறங்கா உள்ளங்கள் பல உண்டு. தானுண்டு தனது பணி உண்டு என்று வெற்று வாழ்க்கை வாழாமல் தமிழுண்டு என்றால்தான் தானுண்டு என்று தமிழுடன் தமது இன்னுயிரைப்பிணைத்துவைத்துள்ளனர்இவர்கள்.

இதில் வியப்பு என்னவென்றால் வியப்பால் வென்றவர்கள் இவர்களுள் சிலர். ஏனென்றால் தமிழ்த்துறையைச் சாராதவர்கள் அவர்கள்.வழக்கறிஞர்கள் உண்டு; உண்டு மகிழவைக்கும் உணவக உரிமையாளர்கள் உண்டு; தொழில் அதிபர்கள் உண்டு;'உண்டு உண்டு தமிழ், நாளும் செய்வோம் அதற்குத் தொண்டு' என்று அறம் உரைத்த நீதியரசர்கள் உண்டு; அதிகாரிகள் உண்டு; ஆய்வறிஞர் உண்டு; ஆய்வறியா அறிஞர் உண்டு;பணியாளர் உண்டு;மருத்துவர் உண்டு; மந்திரிமார் உண்டு;தமிழ் கற்போர் உண்டு; தமிழைக் கற்பிப்போர் உண்டு இவரெல்லாம் ஓய்வறியாத் தொண்டர் தமிழுக்கு!

இவர்களுக்குள் தமிழுக்கு அதிகம் தொண்டு செய்தவர் /செய்பவர் யார் என்று என்னால் ஒரு தீர்ப்பு வழங்க முடியாமையால் "யாதானும் நாடாமால் ஊராமல் என்னொருவன், சாந்துணையும் கல்லாதாவாறு" (குறள் எண் 397) என்ற குறளால் வாழ்த்துகிறேன்.

இவர்களுக்குக் 'குறள் நெறி' நிறுவனர் எங்கள் பேராசிரியர் சி.இலக்குவனார் ஐயாவின் பாராட்டும் வாழ்த்தும் என்றும் உண்டு என்று அவரது சார்பிலும் வாழ்த்துகிறேன்.

பேராசிரியர் கண.சிற்சபேசன்

சென்னை
1-9-2021

எழில் பொங்கும் இளமை:
பெண்ணின் நல்லாளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே

மணிவிழாவின் போது துணைவியாருடன் பேராசிரியர்

